

STRACH KOLEM NÁS, STRACH V NÁS - 3.

Neděle, 31. října 2022

Trojku poznam jedno pár slov - ač spásá i kousek z nás: ažnená na svátkové k ten, který by se Vátkou to skončil. Ačervenálem flekem na nenechavám prstánku, pářák padná pucháček. Ač jistou dobu b popálená městečko nad cokoliv na téle citlivá jízda. Tak nás jak popálená mi pářipadáte i vy, tedy nejen vy tady, jm vlastná vátkina lidé. Najednou nesmárná citlivá na cokoliv, co se jich ažnájak dotkne. No, právě será!

Nemyslete, já to pročávám taky, ale teď skuhrat nebudu. A klidná pářim, že jsem ráda za každáho, kdo na kudlanku zavádějí. Aťž jen jako Ačtenář, Ači jako ažkomentátor. Nás kdy by se dalo pářáci, že nás kteří páři z vás jsou citlivá jízda než opaření pářek batolete, ale tak se čádá m obávám i já. Nedokážu si od pářáznout zprávy, Ačíjny, aťž jsou psány na kterakoliv straně ač maj. myslím, že když se mluví o dvou stranách ač pro a proti, tak to zdálo nenápravda, protože těch stran je opravdu neurekom, jak by pářekli bratia Slováci.

Už dřívno kope každáho pářevedáci za sebe.

A my se cítíme mizerná, neboť k bářanážm
Aživotním peripetiám nás pářibyly ještě strach zcela odličná. Z nás Áceho, co nikdo nedovede páředpovídá, ale vámichni na to mají sváž odbornáž názor.

Koukla jsem se na jednom webu na zcela obývají, dříve dokonce pářáci i smysluprázdnáž Áčíjnek, pod kterým vám bylo cca 700 komentářů. Bylo to v podstatě, jako ta znájmá dříveká hra na ažTichou pořítuáče. Snad jen prvních páří se vskutku tříkalo Ačmatu, ale pak už se to v Ačemáčná zvrhlo do v Ačebecnáho obviávání. Obviávání vlády, Ačka pářáč, obchodná káč, Ačemeslná káč, a v Ačebec kohokoliv, kdo zrovna nás koho prává na Ačitval. V Ačebec tu ale nežilo o to, zda se dříve situace pářeření, protože to prává nikdo neváž.

V Ačechno se stále měná. Nás co je povoleno, jináč zakázájno. Druháž den naopak. Jeden pářák moudrá slova, druháž ho označíza debila.

Myslím, že v těchto situacích jsou na tom nejláčope opuštěná dříveká chodci, uliční kde ve starobincích.

Spájet mají -
kde, nás jakáž ten žávanec dostanou a obávám dříveká je nás kdo i pářebalá. Ale hlavně: ti nemusí mět starost o nikoho, protože nikoho nemají. Jak měte i jen psa nebo kočku, už myslíte na to, co by se s nimi stalo, kdybych musel, nedejbože, do nemocnice a od tam už ač!

Tak viděte, i já propadávám obávám my Ačlenká. A nemyslete, taky jsem obávám h Ačdáváč! H Ačdávám se napáříklad se Ačpinavážm právilem, s v Ačudepářtomnážm a v Ačnážm prachem, lednicá, ve kterém je jen to, co mám já-st, a ne to, na co bych měla chuť (protože je to nezdraváč) ač! Jo, na Ačitáště, tohle jsou moje ažz Ačstupnáč problémáče. Protože moje dříti mají sváživot a já v Ač-m, že mě žádají jen vyslechnout, pářák padná se pokusit poradit, ale nic v Ač-c. A to ještě jen tehdy, pokud s těm pářem jdou samy. Jestli to je k Ačemu, o tom už debatovat nemá cenu.

Jak si tak povídám s pejskáčem kolem (to stále v Ačele doporučuju ač dříky jakáčmukoliv Ačoklákoví z Ačskáte najednou možnost mět haldu nejráznažáčch znájmáčch), zjádáváji, že to mají v Ačichni celkem na jedno brdo: za to, aby neztratili kontakt se svážmi potomky a potomky těchto potomkáč, jsou schopni se rozkrájet, udělat cokoliv kdykoliv.

Asi to tak bylo odedávna: dřívá měl statkáč Ač velkáž a v Ačnosnáž statek, odkázel ho nejstaršímu synovi, ten si pářivedl nás jakou tu až Ačozuáče, kteráž bážvaláho v Ačidce odeslala do cimerky vzadu, do

vejminku. A chraÅ` ho ruka PÅ¡inÅ», aby se snad snaÅ¾il chod statku (byÅ¥ by Å¡el od desÅ-ti k nule) ovlivÅ`ovat. To tedy muselo bÅ½t ale straÅ¡nÅ½ osud, na konec Å¾ivotaâ€“! VÅ¡ak je takÅ© plno knih i her na toto tÅ©ma â€“ a to po celÅ©m Å¡irÅ©m svÄ›tÅ». Holt nejsme tak ÅºasnÅ-, jak se snaÅ¾Å-me vypadat, my, homo sapiens.

ZÅ¡ívÄ›rem
bych vÅ¡ím vÅ¡em chtÄ›la navrhnut:

Zkuste zapÅ™emÅ½let o nÅ›jakÅ©m tÅ©matu â€“
nemusÅ-te zrovna psÅ¡it Ä•lÅ¡nek

(ale byl by opravdu vÅ›tanÅ½, coÅ¾ o to!),

a to tÅ©ma napiÅ¡te sem do komentÅ¡iÅ™. Bude to
fajn!!!

Hezkou nedÄ›li,
d@niela